

บทที่ 1

บทนำ

ระบบขนส่งสาธารณะนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น ปัจจุบันมีการให้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอส และรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาจราจรได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณเขตเมืองที่มีปริมาณการจราจรมาก เนื่องจากการขนส่งที่เน้นหลักการเคลื่อนหรือขนส่งคนแทนการเคลื่อนยานพาหนะ ซึ่งในปัจจุบันเป็นสิ่งที่จำเป็น ระบบขนส่งสาธารณะเป็นระบบการขนส่งที่ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดและความต้องการของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับความสะดวกและปลอดภัยอย่างเต็มที่

1.1 ที่มาของโครงการ

การคมนาคมและการขนส่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศในทุกๆด้าน ประชาชนจึงต้องพึ่งระบบการขนส่งเพื่อเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น การเดินทางไปทำงาน หรือไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ดังนั้นระบบขนส่งควรมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้คนสามารถดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และยังมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ในปัจจุบันนี้ ปัญหาการจราจรติดขัดในเขตเมืองหลวงยังคงเป็นเรื่องที่ยากแก่การแก้ไข เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร จากการอพยพเข้ามาทำงานในเมือง ส่งผลต่อภาพรวมทางด้านการเดินทางที่ค่อนข้างแออัด คับคั่งด้วยรถส่วนตัว หรือแม้แต่การให้บริการรถโดยสารสาธารณะ ทางเลือกในการเดินทางเพื่อไปทำกิจกรรมของประชากรที่มากมายมหาศาล จึงต้องเพิ่มขึ้นเพราะเท่าที่มีรูปแบบการเดินทางมันเพียงพอต่อความต้องการในการใช้บริการแต่ไม่เพียงพอต่อเวลาของการเดินทางไปทำกิจกรรมในแต่ละวันของแต่ละบุคคล จึงมีการตอบสนองการเดินทางอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การให้บริการรถไฟฟ้า ซึ่งเป็นที่สนใจมากในระยะเริ่มแรก ทำให้เกิดความต้องการที่จะศึกษากระบวนการดำเนินงานของตัวรถไฟฟ้าเอง และรูปแบบของการให้บริการว่าเกิดความพึงพอใจต่อรูปแบบการเดินทางโดยใช้บริการรถไฟฟ้ามากน้อยเพียงใด

เมื่อรถไฟฟ้าเริ่มให้บริการ จะเห็นได้ชัดว่าเป็นที่น่าสนใจของผู้ใช้บริการอย่างมาก เพราะระบบการให้บริการนั้นมีความรวดเร็ว , ความสะดวกสบาย และค่าโดยสารก็อยู่ในขอบเขตที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ยังส่งผลให้มีการเลือกใช้รูปแบบการเดินทางโดยรถไฟฟ้ามากขึ้นและมีสถานีรองรับผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้นด้วย ในบริเวณที่มีการจราจรคับคั่งการใช้บริการรถไฟฟ้าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยลดเวลาในการเดินทาง ซึ่งการเลือกใช้บริการรถไฟฟ้าเป็นการตอบสนองความต้องการของ

ผู้ให้บริการได้ตรงจุด เพราะหัวใจหลักของคนที่เข้ามาทำงานในเมืองนั้นต้องการคือ เรื่องของเวลา และที่สำคัญคือ ความสะดวกสบาย , ความปลอดภัยที่ผู้ให้บริการคาดว่าจะได้รับ

ความเพียงพอของสถานีรถไฟฟ้า และความสะดวกสบายในการเดินทางจากสถานีหนึ่งไปยังอีกสถานีหนึ่ง ซึ่งบางครั้งก็ต้องจอดโดยสารสาธารณะไปทำงานอีกหลายค่อนั้น ยังคงเป็นปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ถ้าเลือกใช้รถโดยสารสาธารณะจะตอบสนองในเรื่องของการประหยัดเพราะส่วนมากรถโดยสารสาธารณะสามารถนั่งได้ระยะยาวจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดหมายปลายทางได้เลย แต่เราไม่สามารถซื้อเวลาในการเดินทางได้ เนื่องจากจำนวนรถบนท้องถนนที่มากมายจนเกิดปัญหาการจราจรติดขัดตรงกันข้ามกับรถไฟฟ้าที่เรื่องของเวลาเป็นเรื่องที่รถไฟฟ้าให้บริการได้เป็นอย่างดี จึงต้องมีการศึกษาว่าสุดท้ายแล้ว ผู้ให้บริการเลือกรูปแบบการเดินทางโดยรถโดยสารปรับอากาศหรือรถไฟฟ้า และในเรื่องความเร็วสามารถลดเวลาการเดินทาง , ความสะดวกสบาย , ความปลอดภัย และเรื่องค่าใช้จ่ายโดยสาร ทุกองค์ประกอบสมเหตุสมผลพอที่จะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาการติดขัดได้ดีที่สุดในปัจจุบันนี้หรือยัง และบุคคลส่วนใหญ่ตระหนักในเรื่องใดบ้าง เราจึงต้องมีการดำเนินรายงานนี้ขึ้นมา

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาการเลือกรูปแบบการเดินทางระหว่างรถโดยสารปรับอากาศและรถไฟฟ้าของผู้เดินทางภายในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาพื้นที่ของการให้บริการรถไฟฟ้า และรูปแบบการเดินทางมายังสถานีรถไฟฟ้าสำหรับสถานีปลายทางและสถานีเชื่อมต่อ

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในด้านของระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับการเลือกรูปแบบการเดินทาง

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกรูปแบบในการเดินทางระหว่างใช้บริการรถไฟฟ้า และรถโดยสารปรับอากาศโดย พิจารณาความแตกต่างของทั้ง 2 รูปแบบที่มีผลต่อการตัดสินใจ รวมทั้งศึกษาการใช้บริการรถไฟฟ้าของประชาชนในเขตเมืองหลวง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 สามารถนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเลือกรูปแบบการเดินทางของผู้ใช้บริการในเขตเมืองหลวง เช่น เมื่อมีการปรับราคาค่าโดยสารหรือปรับระยะเวลาที่ใช้ตลอดการเดินทาง เป็นต้น

1.4.2 ทราบถึงการเลือกรูปแบบการเดินทางของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ในเขตเมืองหลวง โดยเฉพาะการเลือกใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอส และรถไฟฟ้าใต้ดิน

1.4.3 ทราบถึงข้อดี-ข้อเสีย ของการเลือกใช้บริการรถไฟฟ้า เพื่อนำไปใช้ประกอบการเลือกรูปแบบการเดินทาง เช่น ระยะเวลาการเดินทาง , ราคา , ความปลอดภัย และความสะดวกสบาย เป็นต้น

1.5 งบประมาณและระยะเวลาของโครงการ

1.5.1 งบประมาณ

งบประมาณทั้งโครงการ	3,000 บาท
จาก สกว.	- บาท
ค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษา	- บาท
ทุนการศึกษาของนักศึกษา	- บาท

1.5.2 ระยะเวลาของโครงการ ใช้ระยะเวลาการทำงานตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2552 รวมระยะเวลาประมาณ 5 เดือน

1.6 แผนการดำเนินงานตลอดทั้งโครงการ

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงระยะเวลาดำเนินการศึกษาของการทำปริญญานิพนธ์

กิจกรรม	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1.เขียนโครงร่างการทำงาน					
2.เก็บรวบรวมข้อมูล					
3.วิเคราะห์และตรวจสอบ					
4.ทำโครงงานฉบับโครงร่าง					
5.ตรวจสอบและแก้ไขโครงงาน					
6.วางแผนการนำเสนอโครงงาน					
7.ส่งโครงงานฉบับสมบูรณ์					